

Fiskivinnupakkin

SO finga vit nógv umrødda fiskivinnupakkan. Hesin pakki fevnir um ymsar minni og stórra broytingar í okkara fiskivinnu.

TAÐ er serliga tann eini av flokkunum í samgonguni, tjóðveldisflokkurin, sum hevur lagt upp til at framdar verða veruligar strukturbroytingar í okkara høvuðsvinnu. Flokkurin hevur, meðan hann hevur sitið í Tinganesi saman við sambandi og fólkaflokki, fleiri ferðir sett ávísan dag sum seinastu freist fyri, at ein samlað ætlan fyri broytingar í fiskivinnuni var klár at leggja fyri tingið. Flokkurin hevur fleiri ferðir hótt við at slíta samgonguna, tóku hinir flokkarnir hann ikki í álvara. Tá figgarlógin við neyð og deyð varð samtykt í evsta tíma gjørdi tjóðveldisflokkurin hinum samgonguflokkunum tað púra greitt, at 9. februar var so avgjørt seinasti dagurin fyri at koma við teimum nógv umrøddu broytingunum í fiskivinnuni.

HÓAST ein útrá longu gjørdum royndum hevði ilt við at trúgva, at tað fór at eydnast at leggja ein sokallaðan pakka fram, so eydnaðist hetta kortini. Nú kann ein so vera ymiskur á máli um innihaldi í hesum pakka - hvussu stórar og víttgangandi tær strukturbroytingar, sum eru skotnar upp, veruliga eru. Tí hóast har eru broytingar, so tekst ikki burtur, at partur av uppritinum er skrivaður í skundi - fyri harvið at varðveita samgonguna. Tískil er sumt meira upplegg til eitt orðaskifti enn búgvið at koyra ígjøgnum lótingið soleiðis við eitt. Og tað er so eisini í lagi, um endamálið er at fáa fleiri sjónarmið fram.

MEN hvussu og ikki, so hava vit fingið eitt upprit, sum eftir okkara metan er eitt gott grundarlag undir einum breiðum orðaskifti um fiskivinnumál. Nú er hetta upprit eftir samgongunnar tykki helst ikki ætlað sum eitt upplegg til orðaskifti, helst er ætlanin við tí, at soleiðis sum skrivað stendur, so skal vera.

TAÐ er tó okkara vón, at samgongan heldur letur umrødda upprit vera grundarlag undir einum breiðum samfelagskjaki, tí tað er greitt, at bæði andstøða á lótingi og fólk flest, sum hava eitthvørt tilknýti til fiskivinnuna, hava hug at gera sínar viðmerkingar. Tað eru hesar viðmerkingar og hugsanir, sum koma fram, ið okkara landsstýrið eigur at lurta eftir og meta um.

TAÐ verður sagt í uppritinum, at trupulleikarnir í fiskivinnuni eru óttir ár um ár, partvist orsakað av at skipanin fyri okkara høvuðsvinnu er vorðin meira og meira avlagað. Viðurskiptini millum tað privatvinnuna og landskassan eru vorðin

alsamt ógreiðari. Stundum er torført at síggja, hvør hevur avgerðarrætt og ábyrgd.

SAMGONGAN hevur so í longri tíð arbeitt við einari strukturbroyting og komin til nakrar broytingar, sum hon sigur fara at bota um viðurskiptini sum frálíður.

UM setningin sigur samgongan, at hann hevur m.a. verið at fáa greiðari skilnað í viðurskiptunum millum vinnulívið og landskassan, at skapa vinnuni so góð kor sum gjørligt, samtundis sum stórra ábyrgd verður lögð út til vinnuna, at eggja til, at veiddur fiskur fær bestu viðgerð á sjógv og á landi og at útflutningsvørð soleiðis fær hægri pris og annað við.

VIT kunnu bert fegnast um, at almenningurin nú hevur kunnleika til innihaldið í hesum uppriti, og vóna, at fólk flest og fjølmálmir fara at gera nógv burtur úr. Nú ta vit vistu, at tað eisini varð setningurin hjá samgonguni, ikki at fara út til vinnuna og teir ymsu partarnir í málinum, áðrenn hetta uppritið varð lagt fyri tingið, so ivast vit onga løtu í, at samgongan ístaðin fer at lurta eftir teimum viðmerkingum, sum koma í kjalarvørrinum av almannakunngerðingini av uppritinum.

Tað má vera tann mest demokratiska mannagongdin, nú tá alt tað fyrirreikandi arbeiði skuldi gerast mest sum í loyndum.

VIT skulu ikki á hesum sinni gera viðmerkingar til tær eisini greinarnar í fiskivinnupakkanum, men venda aftur til ta í komandi bløðum. Men lat tað vera sagt her, at vit meta tað vera gott, at eitt tilíkt upprit er gjørt, soleiðis at tað kann vera grundarlag undir einum breiðum kjaki á tingi, úti í vinnulívinum og annars manna millum.

MEN vit skulu heldur ikki dylja, at vit bera ótta fyri, soleiðis sum samansetingin av landsstýrinum er í dag, at uttan mun til hvørjar skilagóðar viðmerkingar koma til umrøddu uppskot, so fara tær ikki at verða tiknar fyri fult. Tí soleiðis sum tann eini persónurin, ið tyktist hava alt tað veruliga valdið í samgonguni, hevur tiggjað sær higartil, so verður alt trumplað ígjøgnum, og bara eftir hansara høvdi. Hann - og tað er eingin loyna, hvør hann er - tað er formaður sambandsflokksins - fer ikki at boyggja seg ein tamma, líkamikið hvat samgongumenn ella onnur hava at siga til broytingar o.a. í fiskivinnuni. Tá kann ein av álvara fara at seta spurnartekin við, hvussu væl okkara demokrati virkar. Nú fáa

vit so at síggja, hvussu væl tjóðveldismenn klára at halda hann í oyrinum. Øll vita vit, at tað, sum hesin maðurin ynskir, tað er at seta kflar í hjá øðrum, at seta allar hinar upp ímóti hvørjum øðrum líka mikið um tú ert í samgongu ella ikki. Hvør veit ikki, at tað Pauli Ellefsen bíðar eftir, er at fáa ein nóg góðan tjans til at seta bæði fólkaflokk og tjóðveldi í skákmát. Hetta var tað hann legði upp til, tá bæði tjóðveldismenn og fólkaflokksmenn á sinni skrivaðu undir samgonguskjal við bindi fyri eyguni - samgonguskjal sambandsflokksins.

LAT okkum vóna, hóast ósemjur um hetta og hatta, at henda royndin at fremja neyðugar broytingar í okkara høvuðsvinnu, fer at bera ávøkstur og eggja teimum mongu góðu kreftunum í samfelagnum til at vera við í einum positivum og gevandi orðaskifti. Men har er bara eitt men. Kunnu vit fáa nakað burtur úr einum orðaskifti, soleingi veruligi leiðarin í samgonguni eitur Pauli Ellefsen! Tað er ógvuliga ivasamt. Tí hansara politiski leiklutur er jú bara at spæla hund.

LATÍÐ okkum tó royna at vera bjartskygðar og trúgva, at okkurt gott kortini fer at spyrjast burtur úr.

jamu

